



# מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן  
SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

## בבא קמא עא עניין: כי קדש היא

### קדושת שבת סוף מאמר א'

**וההמונים העוסקים גופנית** במלאכה וגשמיות בעולם הזה בצרכי גופם הם מרגישים קדושת יום השבת במנוחת גופם בפשטות מעמלו ויגיעו. וכל ימי המעשה אין לו פנאי לשום על לבו עבודת ה' ויראתו ותורתו ועל מה בא לעולם הזה, וביום השבת יש לו להתעורר משנתו ולהרגיש חיות הרוחניות שבנפשו. ועליהם ביחוד אמרו ז"ל (ירושלמי שבת טו ג) דלא ניתנו שבתות וימים טובים אלא לעסוק בתורה.<sup>208</sup> ואותם העמלים בעבודת ה' ומצותיו ותורתו אף הם נחים בשבת קודש מעבודה, כי אין אז זמן מעשה רוב המצות ולא זמן תפלה, דבחול אמרינן (ברכות כא.) ולואי שיתפלל כל היום כולו. ובשבת אסור להתפלל תפלת נדבה (רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"י). ואף בתפלת חובה שתיקנו חכמים במקום הקרבנות דלגו כל י"ב אמצעיות שהם עיקר התפלה בבקשת צרכים שאין זמנם בשבת. וכן עסק התורה לעמילי תורה איתא (שבת ק"ט סע"א)<sup>209</sup> רב ששת בקיטא וכו' כי היכי דליקומו הייא, ושם (רע"ב) במטותא מינייכו לא תחללוניה. קרי לזה חילול שבת אם יטרידו בעסק התורה, והיינו לפי שזהו עמלם ויגיעם כל ימות השבת, וצריכים לנוח מזה בשבת שהוא שביעת עמלם של ימי החול. ולא חלילה שישבו בטל לגמרי או שימשכו בבשר ויין ותענוגי גוף לבד, דודאי טוב מזה לעסוק בתורה. רק מי שהוא שקוע כל ימי החול כל מחשבות מוחו ולבו

### מחשבות חרוץ ריש אות יח

אך באמת עיקר כל יום טוב הוא מצד הקדושה, שהוא מקרא קודש, שהאדם מקבל בו קדושה כפי הקדושה המתגלית באותו יום בפעל ללבבות בני ישראל, שהם יכולים להתקדש בקדושה עליונה, להמשיך רוח מקודש העליון, דזהו מקרא קודש כידוע. וכמו שאמרו בירושלמי פרק ט"ו דשבת (הלכה ג') לא ניתנו שבתות ויום טוב אלא כדי שיתעסקו בתורה, והיינו דכל ששת ימי המעשה האדם משוקע בעניני עולם הזה, וקבע הש"י ימים מיוחדים לקדושה, שיפרוק האדם מעליו עול חשבונות הרבים אשר בקשו להם בני אדם אחר החטא. וכמו שאמרו בסוף קדושין שהרעותי את מעשי וקפחתי כו.<sup>208</sup> והמקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול דרך ארץ (במדב"ר יט, כו), ואצלו תמיד כעין קדושת שבת ויום טוב, וכמו שאמרו ברעיא מהימנא פרשת צו כ"ט ב' תלמידי חכמים כו' אתקריאו שבתות ויום טוב כו' יעויין שם באורך, ובפרשת נשא קכ"ד סוף עמוד ב' ובפרשת בהעלותך קנ"ב ב' עיין שם, והוא על דרך שכתב רמב"ם סוף פרק י"ג משמיטה ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש כו'

### פרי צדיק ואתחנן אות ח'

שמי ואסא קרו לי. וסנה נס חותן הנפשות שמיניס חסונלים לזה מחולתם ורק כמה פונים עמם להקדיש רוב ימייהם לסורה ועבודה ומקיימים בעמלם כדרכה של תורה פה במלח סאכל ומיס במשורה חסמה ופוסקים מטע במלאכה רק כדי להחיות את נפשם כמו ר' יהושע שהי פחמי ור"י הסגלר ור"י נפחא. והס"ח הללו קדושת נפשם הם כימים טובים שטושים בהם מלאכה אוכל נפש כמו כן הם עובדים רק כדי להחיות את נפשם בדומק כדי חייו והוא עבודה תמה מלך אספדליה כמו י"ס. וע"ז רמזו רז"ל (צ"ק ל"ב):

### זהר ח"ג דף כט ע"ב

דאייה אילנות ממלכות והכי ת"ח בני דמלכא ומטרונותיה אתקריאו שבתות וימים טובים ולית לון מדלחון דלאו אינון בעלי מלאכה כשאר עבדין בני דחולין. אגרא דלהון בעלמא דין ובעלמא דלתי לענגא לון בכל מיני מלאכה ומסחה ולאוקרא לון בלבוסין שפירין כוונא דשבת דאתמר ביה כדברו בכסות נקיה. כל מה דעבד צר נש לשבתות וימים טובים איה למעבד לון. ומאן דמחלל שבת חייב סקילה. והכי מאן דאשתמש בהגא חלף והכי הוא האשתמש צמי שגונה הלכות דמחלל תורחיה. וכל שכן המבזה ליה כאלו מבזה שבתות ומועדות ואוקמוה מארי מהניתיין כל המבזה את המועדות כאלו סופר בעיקר. וכוונא דכל מאני צית המקדש. ואתקריאו קדש. הכי כל אינון דמשמשי תלמידי חכמים אתקריאו קדש ותלמידי דרב דאינון לקבל אברים דגופא אתקריאו קדש קדשים. ורזא דמלה קא רמיז בהון (שמות טו) והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים.

SPONSORED LZ"N  
AHARON BEN YAAKOV SHALOM • LEAH BAS YITZHAK

